

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

30. Dies Decembris. Tempus non erit ampliùs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

pietiam nusquam deserit? sed quidquid fieri posse intelligit, hæc facere potest, & facere potest volendo. Tuum velle, posse est: & promptius Tibi res est efficere; quàm nobis cupere, aut fingere. Nam nec seruis Tibi, nec molitione opus est; ad unicum vocis tuæ sibilum, ex nihilo suo mundi advolant, & ante Te provoluti, ac curvati dicunt: Adsumus. O parve, in scæno Deus! hæreo, stupeo, obrigesco: mens, sensus, cogitatio, ratio me deficit; dum tua in Te, Te in tuis contemplor. Tu solus mihi sufficis. Tu mihi fœlicitas, & gaudium; Tu Beatitudo, & vita; Tu Amor & desiderium: Tu cœlum & terra: Tu unus, mihi es omnia.

Fers animum lasum; nisi ames super omnia Jesum.

30. DIES DECEMBRIS.

Tempus non erit ampliùs. Apoc. 10. 6.

Tempo- I.
ris utilis
usura.

UBi in novissima hora exierit è corpore spiritus; mox tibi dicetur: *Tempus non erit ampliùs.* Ut ergò, in hac vita, quæ est Phase, (a) id est, transitus, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æternam; imò ut novissima hora, cum Christo transeamus (b) ex hoc mundo ad Patrem, suggero hoc penultimo anni die quædam documenta. Quot annis ad sex vel octo dies abde te in solitudinem; & ut Christus, dic ad illam (c) *animi turbam tumultuantem: Recedite. Sequere consilium Ambrosii: (d) Intra in recessum pectoris tui, totus ingredi.* Edic ad aliquot dies quoddam curarum,

(a) Exod. 12. (b) Joan. 13. (c) Matth. 9. 4. (d) l. 6. de Sacram. c. 3.

ac frementium negotiorum, quasi institium. Via ad vitam, ut nulla certior; ita nec ulla compendiosior. O quæ in ista arcana solitudine, ignota hætenus intelliges, inaudita percipies, inusitata facies! Verbo perstringam omnia. Illic labore minimo, fructu maximo, (a) *mutaberis in virum alterum*. Et tibi idem, quod Christo eveniet: (b) *Recessit ab eis & ferebatur in cælum*. Sic, ubi recesseris ab anxiiis curis, à populari tumultu, à civili strepitu; mox toto animo fereris à terra, ad cælum, à vanitate, ad veritatem, à vitiis ad virtutes; ab hominibus, ad Deum; à tempore, ad æternitatem. Facile declines à malo, & inclinabis ad bonum, si cum Christo declines à turba. Ab anno dilabere ad menses. Ut quovis anno aliquot dies; ita singulis mensibus selige diem unum, quo ferieris à negotiis. Et ne cogaris dicere cum Job: (c) *Ego habui menses vacuos*; die uno, quot mensibus, tibi, Deoque vaca. Hic sæpius à te ipso quære: quod à Caino Deus: (d) *Quid fecisti?* Quid hoc mense, quod non decebat, fecisti mali? quid, quod oportebat, fecisti boni? quàm multa fecisti, quibus Deum offendisti, mala; quibus tempus prodegisti, vana? Alia, ut sis alius, quàm feceris, facere propone: ac illo mense, omnia sic agas; ut optabis te egisse, cum animam ages.

II. Ut quot mensibus diem, sic quot hebdomadibus horam, negotiis subtrahe, & tibi, ac tuæ salutis impende. Die ergò septimâ, quæ est hebdomadis ultima; *Intra cubiculum tuum, & clauso ostio*, hinc rursus interroga, ut prius; *Quid fecisti?* Et ut villicus ille in Evangelio: (e) *Quid faciam?* Respice septem dies præteri-

(a) 1. Reg. 10. 6. (b) Luc. 24. 51. (c) Job. 7. 3. [d] Gen. 4. [e] Matth. 6. 6.

præteritos, prospice futuros: ex illis, quid fecisti? In his quid facies? Pudeat meminisse illius, quod de Jacob dicitur: (a) *Servivit Jacob pro Rachel septem annis*: & tu pro Deo, nec septem diebus. Quid faciam? Tot saltem consecra dies Deo, pro tua salute, quot Jacob Labano annos pro sua Rachele. Dicebat ille: (b) *Serviam tibi pro Rachele septem annis*. Quid tu? Serviam Tibi, ô Deus, pro anima mea septem diebus! ô verè sacrum septenarium! si per septem dies, totum te impendas in Dei obsequium. Ergò, ne inter omnia tua opera, perdas operam, per horam die septimo requiesce ab omni opere. Fac jam gradum ab Hebdomade, ad diem; ut quælibet dies, sit tibi dies salutis: orto jam die, impende horæ dimidium salutis. Hæc Christi (c) ad Jerosolymam querimonia, sit tibi quotidiana meditandi materia: (d) *Quia si cognovisses & tu, & quidem hac die tuâ, quæ tibi ad pacem*. O si cognosceres, quæ tibi evenient super omnem fidem, incredibilia; super omnem timorem, horribilia, super omnem stuporem, admirabilia, in articulo illius diei; quandò recoles pavidâ mente, & reperes querulâ voce illa verba Job: (e) *Dies mei transierunt*. Quid hoc die non ageres? ô quantæ, hâc die tibi adest felicitatis occasio! vide ne desis occasione! Hæc est tua (f) *Ergò, salva animam tuam?* Hæc est dies tua: (g) *Ergò, miserere animæ tuæ?* Hæc est dies tua: Ergò sic componas te, & disponas tua: ut quodlibet verbum, cogitatio, opus, sit semen æternæ felicitatis, sit fructus felicitis æternitatis. Denique quævis dies, erit tibi salutis; si quævis die credas te obituum diem.

III. Post

(a) *Matth. 6. 6.* (b) *Gen. 29. 20.* (c) *Luc. 9. 42.* (d) *Gen. 7. 13.* (e) *Job. 7. 18.* (f) *Gen. 19. 17.* (g) *Ecc. 30. 24.*

III. Post diem, sequitur hora. Cujuslibet horæ exordio, insonet auribus tuis vox illa Paulina : (a) *Hora est, jam nos de somno surgere.* Quia una hora es mortui vicinior, & æternitati propinquior; quia fors hæc, (b) *novissima hora est.* Quia fors hac hora, audies illud ferale : (c) *redde rationem villicationis tuæ.* Quia fors hac horra, (d) *anima tua ibit in domum æternitatis.* Hac hora : (e) *quia periclitamur omni hora.* Surge ergo, qui dormis, & exurge toto animo, & sonante horæ præludio, dic cum Juditha. *Confirma me, Domine Deus, & respice in hac hora, ad opera manuum mearum.* Hac hora quidquid agam, quidquid patiar, propter te omnia, contra te nihil. Sit tibi quævis hora, ut prima, & novissima, & eris primus, qui virtute es novissimus. Post omnia vitæ tempora, superest quod est in tempore minimum, Momentum. Non tamen hoc parvi facias: quia, quod in tempore minimum est spatio, maximum est pretio. Et ideo nullum est in vita momentum, quod non sit maximi momenti. Nullum sit momentum, quo non aspires ad Deum; quia nullum est momentum, quo non præservaris à Deo. Quodvis temporis momentum, gradus est ad sepulchrum.

Quodvis momentum, est nobis gradus ad monumentum.

31. DIES DECEMB.

Transierunt. Sapient. 5.

Vanitas omnium rerum.

I. **J**Am propè anni exeuntis premimus metam; utinam, sine anni malè exacti luctu, & metu! Et quia tacitis, uti annis senescimus; ita, & passibus ad

(a) Rom. 13. 11. (b) Joan. 2. 18. (c) Luc. 16. 2.
(d) Eccl. 12. 5. (e) 1. Cor. 15. 30.